

عنوان مقاله:

آنالیز شکلی قطعات تفکیکی مسکونی منطقه یک تبریز

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات عمران شهری، دوره 3، شماره 8 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمدعلی کوشش وطن - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

اکبر اصغری زمانی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

زمین دارای اهمیت قابل توجه در حیات بشری می باشد که محدود بودن آن و شرایط زندگی شهریارمروزی بر اهمیت آن افزوده است. هدف اصلی پژوهش حاضر آنالیز شکلی قطعات تفکیکی مسکونی دریافت برنامه ریزی شده، بافت فرسوده و محدوده اسکان غیررسمی به لحاظ نسبت طول به عرض با استفاده از دو شاخص فشردگی شکلی، به نام های فاکتور فرم فضایی و شاخص هوسار است. چرا که مطلوبیت تفکیک زمین به معنای استفاده درست و بهینه از آن در وهله اول میباشد. پژوهش از نوع کاربردی بوده و به لحاظ روش توصیفی - تحلیلی است. جهت تجزیه و تحلیل از آزمون های آماری رتبه بندی تک متغیر هویلکاکسون، کروسکال والیس و همبستگی اسپیرمن استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون ویلکاکسون برای هر دو شاخص، نشان داد که هر سه بافت مورد پژوهش در وضعیت مطلوب قرار دارد. علاوه بر این، نتایج پژوهش براساس فاکتور فرم فضایی و شاخص هوسار نشان داد که بافت برنامه ریزی شده با محدوده اسکان غیررسمی و محدوده اسکان غیررسمی با بافت فرسوده به جهت مطلوبیت نسبت طول به عرض قطعات به لحاظ آماری دارای تفاوت میباشد و بین بافت فرسوده و بافت برنامه ریزی شده تفاوتی به لحاظ آماری در مطلوب بودن قطعات تفکیکی مسکونی از جهت نسبت طول به عرض وجود ندارد. در ادامه مشخص شد که بافت فرسوده با میانگین رتبه ای 17458/79 براساس فاکتور فرم فضایی و 17329/15 براساس شاخص هوسار در بهترین وضعیت نسبت به دو بافت دیگر به لحاظ مطلوب بودن نسبت طول به عرض قطعات تفکیکی مسکونی میباشد. همچنین نتایج حاصل از هر دو شاخص دارای همراستایی و همبستگی کامل می باشد. بنابراین، نتیجه چنین است که فاکتور فرم فضایی و شاخص هوسار در منطقه یک تبریز دارای عملکرد یکسانی می باشد.

کلمات کلیدی:

آنالیز شکلی، شاخص فشردگی، فاکتور فرم فضایی، شاخص هوسار، تفکیک زمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/995422>

